Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26421
Copyright: Admont, Benediktinerstift

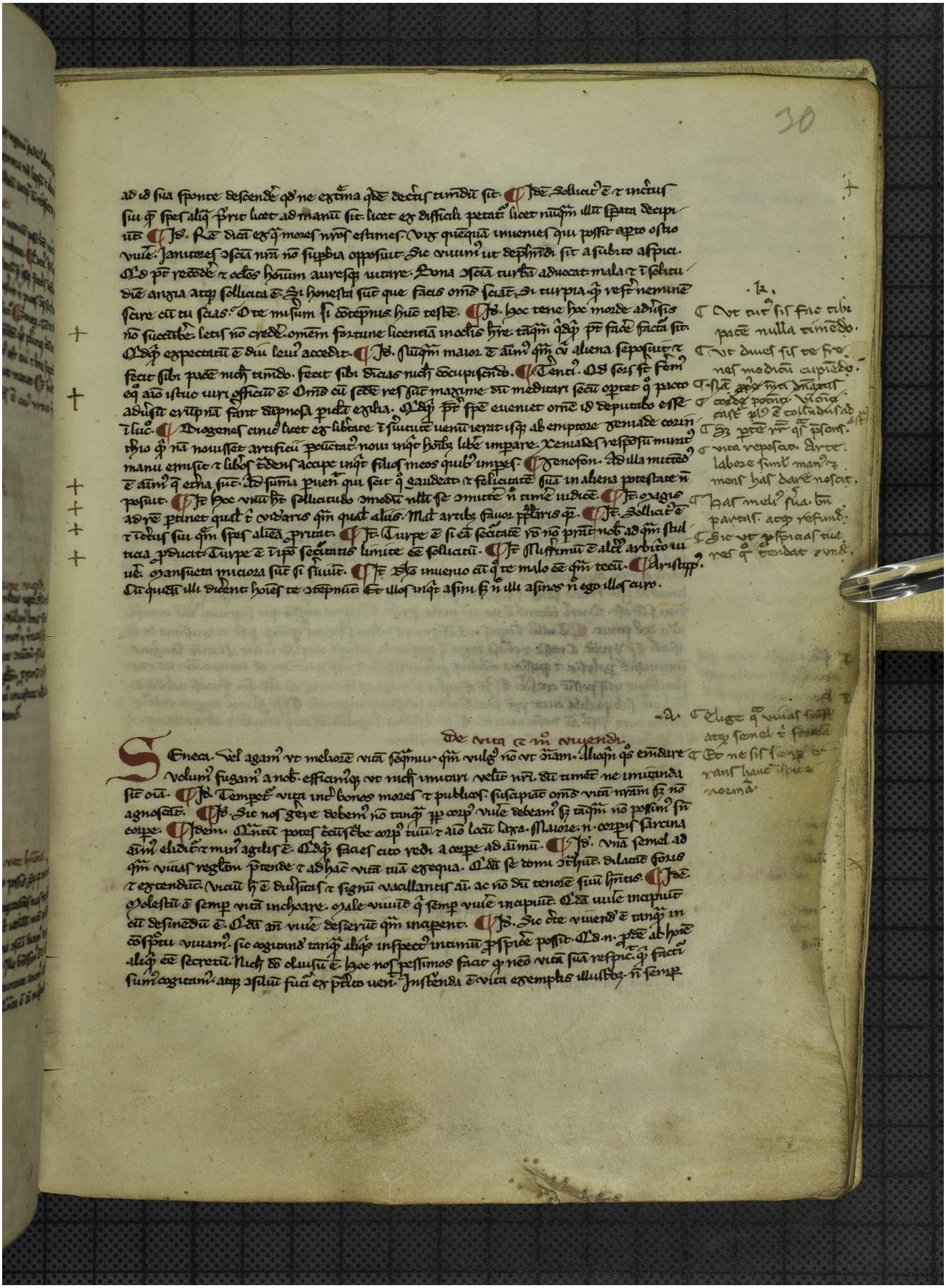

30

ad id sua sponte descendat qd ne extrema qdē decus tuendū sit. ¶ Idē sollicitū ē t incertus
sui q̄ spes aliq̄ prio licet ad manū sit. licet ex difficili petatur licet nūqm illū spera decepi
rit. ¶ Is. Et dicit ex q̄ mores nrī estimes. Vix quēquā inuenies qui possit apto ostio
uite. Janitores ascēdā nrā nō superbia opposuit. Sic ciuium ut deprehendi sit a subito aspica.
Qd pē reddē t oculos hōrum auresq̄ uitare. Bona ascēdā turba aduocat mala t ī solitu
dīē angia atq̄ sollicita ē. Si honesta sūt que facis omīs scīāt. si turpia q̄ rest nemine
scire cū tu scias. Qre mirum si decepiuū hūc restē. ¶ Id. Hoc tene hoc mente adusis
nō succūbē letis nō credē omēm fortune licentiā in cūctis hīre tūqm qdq̄ pē fiat facta sūt
Qdq̄ expectatū ē dū leui accedit. ¶ Id. Nūqm maior t ānī qm cū aliena sepositū t
secū sibi pacē nūqm timēdo. secū sibi diras nūqm occupiscēdo. ¶ Seneca. Qs sers fē fēm
eq̄ ādo istuc uiri officiū ē. Omīs cū sēdē res sūt maxime dū meditari secū oportet q̄ pacē
adusit crūpnā fiunt dūpnosa pūcta exilia. Qdq̄ pē spē euenīet omē id deputabo esse
ī luc. ¶ Diogenes cānū licet ex libertate t suiuitē uenū ierit isq̄ ab emptore Xeniade corin
thio q̄ nū nouisset artificū pūctat nouū inqō hōīb libē impare. Xeniades respōsū mutū
manu emisse t libos ēdens accipe inqt filios meos quib impes. ¶ Xenofon. Ad illa mitēdō
t ānī q̄ etna sūt. Ad sūma puer qui scit q̄ gaudeat t felicitatē sūā in aliena prestare n
posūt. ¶ Idē hoc vītū hē sollicitudo modū ultī se omitē n timē iudicē. ¶ Idē. Magis
ad rē pertinet quat ē ordinatio qm quat alius. Mat artis fauor pfāris q̄. ¶ Idē. Sollicitū ē
t decus sui qm spes aliēa pruit. ¶ Idē. Turpe ē si ēt secūtatē vs nō prūt nos ad qm stul
tica pducit. Turpe ē ī ipo secūtatis limite ēe sollicitū. ¶ Idē. Mīsimū ē alīd arbitro u
uē. Consuetū mucora sūt si suuīt. ¶ Idē. Ēlo inuenio cū q̄ re malo ēe qm recū. ¶ Aristipp.
Cū quēdā illi dicēnt homīes te detrepnūt. Et illos inqt asīnī h̄ n illi asīnes n ego illos curo.

De vita et mori.

Seneca. Vel agam vt melior vita sequamur qm vulgus nō vt ōnam. aliqm q̄s emēdare
volum fugam a nōb. efficam q̄ vt nūqm mutari velīt nīl. dū timēt ne mutanda
sit oīa. ¶ Id. Tempē vita inde bonos mores t publicos. suspiratō omīs vita nrām h̄ nō
agnoscīt. ¶ Id. Sic nos gerere debem nō tanqm pp corp vīte debeam h̄ tūqm nō possim sī
corpe. ¶ Idem. Quātū potest ēcūs ēbe corp tuū t ādo locū dara. Maiore n. corpus sarcina
ānī elidit t mū agilis ē. Qdq̄ facies eto redi a corpe ad ānīm. ¶ Id. Vna semel ad
qm vītūs regīōn prende t ad hūc vītā tuā exequa. Qdū se domi retinūt. dilatat fōrus
t extendūt. Vnū h ē diuisū t signū vacillantis ānī. ac nō dū tenōt suū sētīs. ¶ Idē
Molestū ē semp vītā inchoare. male viuūt q̄ semp vīte incipūt. Qdū uīte incipūt
cū desinēdū ē. Qdū ānī vīte deserūt qm incipiēt. ¶ Id. Sic ēte viuend t tanqm in
cōspectu vitam. sic agitand tanqm aliqs inspecū intentū pspicē possit. Qd n. pēt ab hōīe
aliq̄ ēe secretū Nūqm dō clausū ē. Hoc nos pessimos facit q nēo vītā sūā respicē. q̄ facti
sum cogitam. atq̄ assīdū fuī ex pūcto uen. Instēdā t vita exemplis illustrē. ñ semp

Ut cū sis fac tibi pacē nulla timēdo.

Vt dūcs sis de fre nes modū arripiēdo.

Sūt. ēpo tūa dūcatis cōdē pōnē. vīta cāsē plō t colūdus ad

Hī pēt vīr qī pscis.

Vita reposcā. Arte labore sūt man t mens has dare nosat.

Has medi sua. tū parcis. atq̄ refūt.

Sic vt pspicias tue res q̄ tendat ēunē.

Eligē q̄ vītas sūt atq̄ semel ē sūta

Et ne sis semp ex rans hanc ispice a norma.